

– 2014. – Т. 242, Вип. 230. – С. 19-26. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdu_2014_242_230_6

4. Політична система і громадянське суспільство: європейські і українські реалії : моногр. ; за заг. ред. д.і.н., проф. А.І. Кудряченка. – К.: НІСД, 2007. – 396 с.

5. Модернізація суспільного сектору економіки в умовах глобальних змін : монографія / А. Ф. Мельник, Г. Л. Монастирський, Т. Л. Желюк [та ін.] ; за заг. наук. ред. А. Ф. Мельник. – Тернопіль : Економічна думка, 2009. – 528 с.

Денис ЗАПИСНИЙ

Міжнародний благодійний фонд «Єдина країна», Україна

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕФОРМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Одним з найбільш актуальних завдань побудови сучасної демократичної, конкурентоспроможної і соборної Української держави, забезпечення її сталого розвитку є прискорення реформування місцевого самоврядування [1]. Йдеться передусім про формування повноцінного ефективного самоврядування на базовому, районному та обласному рівнях з утворенням відповідних інститутів, оптимізацію адміністративно-територіального устрою та чинної моделі територіальної організації влади, запровадження дієвих механізмів партисипативної демократії на місцях.

В контексті реалізації розпочатої в Україні реформи місцевого самоврядування пріоритетного значення набувають питання покращення якості адміністративних послуг, які надаються громадянам органами місцевого самоврядування, а також удосконалення національної моделі надання адміністративних послуг, їх наближення до громадян із урахуванням принципу субсидіарності.

Безперечно, успішна реалізація реформи місцевого самоврядування сприятиме більш ефективній реалізації Україною політики європейської інтеграції, розвитку співробітництва з Європейськими інституціями, насамперед з Радою Європи та ЄС [2].

Значущість відповідних наукових розробок [5], які сприяли б створенню модернізованої системи місцевого самоврядування, особливо зростає зараз в умовах чергової спроби реформувати національну систему місцевого самоврядування. Так, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 року № 333-р було затверджено нову Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної

організації влади в Україні [9].

Визначено також наступні основні (очікувані) результати реформи місцевого самоврядування в Україні: формування ефективної територіальної системи органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади для забезпечення сталого соціально-економічного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць; запровадження стандартів (нормативів) якості публічних послуг, що надаються населенню органами місцевого самоврядування базового й регіонального рівня, критеріїв оцінювання якості; створення сприятливих правових умов для максимально широкого залучення населення до прийняття управлінських рішень, а також розвитку форм прямого народовладдя тощо.

Кінцевим результатом реформування місцевого самоврядування в Україні має стати покращення рівня життя українських громадян, побудова сучасної, ефективної, конкурентоспроможної держави, забезпечення сталого розвитку її громад і регіонів.

Одночасно слід наголосити, що в більшості європейських країн на сьогодні спостерігається тенденція поступової передачі повноважень від органів державної влади органам місцевого самоврядування із врахуванням принципу субсидіарності. Так, більшість європейських країн протягом останніх десятиріч здійснили численні реформи, що стосуються місцевого самоврядування. На сьогодні можна констатувати, що ознакою успішності та сталого розвитку цих країн є саме ефективна система місцевого самоврядування.

Разом з тим, реформа місцевого самоврядування не може розглядатись ізольовано, вона має бути інтегрована в більш широкий чи глобальний проект модернізації Української держави. Тобто децентралізація та регіоналізація не є самі по собі самоціллю, а мають бути одним із інструментів для консолідації, зміцнення унітарної та соборної Української держави. До речі, в Конституції Французької Республіки (після реформи 2003 року) зафіксовано, що Франція є унітарною децентралізованою країною [10]. І це в той час, коли значна кількість довідників визначає Франції навіть не унітарною, а централізованою країною.

Зрозумілим є те, що реформування місцевого самоврядування є неможливим без якісних змін у правовому полі, модернізації чинного законодавства [6]. У першочерговому порядку мають бути внесені зміни до Конституції України, зокрема щодо утворення виконавчих органів обласних і районних рад та розподілу повноважень між ними;

розроблено та прийнято нову редакцію законів про місцеве самоврядування, службу в органах місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, інші законодавчі та нормативно-правові акти щодо запровадження механізму прямого народовладдя, удосконалення правового регулювання процедур проведення загальних зборів громадян за місцем їх проживання та встановлення додаткових гарантій діяльності органів самоорганізації населення, реалізації права територіальних громад на добровільне об'єднання та співробітництво на засадах ресурсно-організаційної кооперації та отримання державної підтримки для реалізації проектів такого співробітництва; формування нової системи адміністративно-територіального устрою тощо.

Суттєвим ризиком у цій роботі є розробка або внесення змін до великої кількості нормативно-правових актів, які мають відповідати загальній логіці реформування місцевого самоврядування [7]. Одночасно базовий закон про місцеве самоврядування повинен мати статус органічного (рамкового) закону, що має вищу силу над іншими законодавчими та нормативно-правовими актами.

Важливим напрямом реформи є проведення потужної інформаційно-роз'яснювальної роботи серед широких верств населення з питань реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади [4].

Ще одним напрямом реформи є інституційний розвиток місцевого самоврядування в Україні, проведення інституційної реорганізації органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади на новій територіальній основі, а також місцевих виборів з урахуванням реформованої системи органів місцевого самоврядування [1].

Слід звернути увагу на питання проведення місцевих виборів. Необхідно розглянути питання не тільки інституційної реорганізації органів місцевого самоврядування, але й запропонувати вирішення проблем, які спостерігаються сьогодні в системі місцевого самоврядування (політична корупція під час виборів, взаємовідносини між (сільським, селищним, міським) головою, який обирається усією територіальною громадою, та місцевою радою тощо.

В процесі здійснення реформи місцевого самоврядування набуває важливого значення питання уніфікації і стандартизації публічних послуг, покращення їх якості, що має відповідати потребам і очікуванням громадян.

Таким чином, діяльність органів місцевого самоврядування має набувати нового більш якісного змісту, чому має допомогти

впровадження нових інноваційних інструментів (інструментарію) місцевого і регіонального розвитку, а саме: міжмуніципальне співробітництво; впровадження стандартів якості в діяльність органів місцевого самоврядування; транскордонне співробітництво; розвиток партисипативної демократії (демократії участі) на місцевому рівні; нові технології в муніципальному менеджменті, розвиток людського потенціалу на службі в органах місцевого самоврядування тощо.

Бібліографія

1. Актуальні проблеми становлення та розвитку місцевого самоврядування в Україні: Кол. монографія / В.О. Антоненко, М.О. Баймуратов, О.В. Батанов та ін.; За ред. В.В. Кравченка, М.О. Баймуратова, О.В. Батанова. – К.: Атіка, 2007. – 864 с.
2. Європейські орієнтири місцевого і регіонального розвитку: Збірник матеріалів та документів / За заг. ред. М.Пухтинського. – К.: Видавництво Академії муніципального управління, 2009. – 508 с.
3. Куйбіда В.С., Іщенко О.М., Ткачук А.Ф., Толкованов В.В. та інші «Нова державна регіональна політика». Київ, «Крамар», 2009, 232 с.
4. Куйбіда В.С., Толкованов В.В. Досвід впровадження стандартів доброго врядування на місцевому рівні в Україні та інших європейських країнах. Збірник науково-аналітичних та навчально-методичних матеріалів, нормативно-правових актів з питань впровадження стандартів доброго врядування на місцевому рівні. – К.: ТОВ «Поліграфічний Центр "Крамар"», 2010. – 258 с.
5. Місцеве самоврядування в Україні: сучасний стан та основні напрями модернізації : наук. доп. / авт.кол.: Ю.В.Ковбасюк, К.О.Ващенко, В.В.Толкованов та ін.: за заг. ред. д-ра наук з держ.упр., проф. Ю.В. Ковбасюка. - К.: НАДУ, 2014. – 128 с.
6. Пухтинський М.О. Проблеми децентралізації: національний та міжнародний досвід. Збірник матеріалів та документів. – К.: Атіка - Н, 2006. – 744 с.
7. Проблеми трансформації територіальної організації влади. Збірник матеріалів та документів / Науковий редактор М. Пухтинський. - К.: Атіка, 2005. - 852 с.
8. Розвиток міжмуніципального співробітництва: вітчизняний та зарубіжний досвід. /За редакцією Толкованова В.В. – К.: «Крамар», 2011. – 249 с.
9. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 року № 333-

р.: за станом на 1 травня 2014 р. [Електронний ресурс] // Офіц. сайт Верхов. Ради України. – Режим доступу : - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>. – Назва з екрана.

10. Толкованов В. Добре врядування та інструменти його забезпечення на місцевому і регіональному рівнях: вітчизняний та зарубіжний досвід: монографія / В.Толкованов. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2013. – 264 с.

Галина ЗАЯЧКОВСЬКА

Тернопільський національний економічний університет, Україна

РІВНІ МАРКЕТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ В'ЇЗНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Трансформація парадигми маркетингу на початку ХХІ ст. вимагає формування якісно нового наукового погляду на маркетингове управління розвитком в'їзного туризму в Україні, що базується на використанні концепції холістичного маркетингу. Для сталого розвитку в'їзного туризму необхідною є координація дій органів державної влади на макро-, мезо- і мікрорівнях. Це зумовлено неузгодженістю заходів між різними рівнями прийняття рішень при реалізації ними спільної мети, внаслідок невтручання або перевищення своїх повноважень.

Ф. Котлер і К.Л. Келлер зазначають, що концепція холістичного маркетингу включає в себе найсучасніші теоретичні течії маркетингу [1]:

- концепцію соціально-етичного маркетингу, що спрямована на збереження довкілля;

- концепцію маркетингу партнерських відносин, орієнтовану на встановлення довготривалих відносин підприємств із споживачами, конкурентами та органами державної влади;

- концепцію інтегрованого маркетингу („4Р” у поєднанні з 4С”), яка полягає в розробці заходів маркетингу та формуванні інтегрованої програми по раціональному створенню, просуванню і доставці цінності продукту споживачеві;

- концепцію внутрішнього маркетингу, яка забезпечує прийняття маркетингових принципів співробітниками організації та її вищим керівництвом.

Таким чином, холістичний маркетинг синтезує в єдине ціле існуючі концепції маркетингу, які взаємодоповнюють одна одну, що дає можливість використовувати їх переваги та можливості взаємодії.